

vist ikke sige, at det er grundlovstridigt, men dog, at det tenderer der henimod som noget ikke rigtig grundlovmæssigt. Jeg tror, at den ærede Ordfører der er ganske paa Vildspor. Saa sagde den ærede Ordfører, at de bare sig rigtig ad ved at opstille det, som de have gjort, idet de protestere paa Statsregnskaberne. Nu forholder det sig jo saaledes, at i de Aar, jeg har været her i Rigsdagen, er der ikke protesteret ved noget Statsregnskab, og jeg ved ikke, om den ærede Ordfører vil garantere, at man vil komme til det i Aar. Det lader ikke til, at Flertallet er saa ivrigt for at komme frem med en Protest paa dette Punkt. Endelig talte den ærede Ordfører om Forslaget om Befæstningens Medlæggelse og sagde, at det var en Fejl, at der ikke stod „den provisoriske Befæstning“. Det er ikke nogen Fejl; der er næppe nogen, der har en anden Opfattelse end den, at det her er den provisoriske Befæstning, der sigtes til. Men naar det blev fremhævet, at der var stor Fare ved at fremlægge dette Forslag her og saa det vedtaget her og mulig forkastet i Landstinget, er det en Svending, som jeg aldeles ikke forstaar. Thi naar jeg i Fjor saa Flertallet, anført af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), vedtage et Forslag, ikke alene rettet mod Københavns provisoriske Befæstning, men mod samtlige Fæstningsanlæg her, og saa det samme Forslag forkastet i Landstinget, kan jeg ikke forstaa, at den ærede Ordfører kan staa op og fremhæve den store Fare, der skulde være ved, at vi vedtog dette Forslag her i Aar, selv om det maatte forkastes i Landstinget. Den Frygt, som den ærede Ordfører vil indgyde os, er ikke meget værd; vi nære ikke denne Frygt, men maaste han og hans Tilhængere nære den. Jeg synes, at det er grebet temmelig ud af Luften, og jeg skal derfor vedblivende anbefale: de af os stillede Vædringsforslag.

Korsgaard: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) har ikke fristet mig til ynderlig Modsigelse af hans Bemærkninger. Hvad selve Sagen angaar, renoncerede han selvfølgelig paa ethvert Tilsvær, og jeg tror, at det ærede Medlem gør Løgt dertil, thi den Art Løjer, som det ærede Medlem her er gaaet i Byen med for en anden, er jo ikke egnet til at være Genstand

for en alvorlig Forhandling. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem i Anledning af, at han vil bestemme min politiske Blads som Fører for et Parti eller som tilhørende et Parti, jeg vil sige, at den Slags Udtalelser have vi hørt tidligere fra den Blads, som det ærede Medlem aspirerer til, og da hørte vi paa dem med nogen Alvor, fordi det ærede Medlems Forgænger, som Repræsentant for det rene Venstre, havde baade ved sin Dugtighed, Alder, Erfaring og store Anseelse Krav paa at blive hørt, naar han vilde sige, hvad der her i Landet var Venstre og ikke Venstre. Jeg vil henstille til det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), at han, inden han begynder at ville skolemesterere og give hver sin Blads her, og inden han spinger Jerlen over Folks Hoveder her, spiser lidt mere Salt. Nu forstaar jeg meget vel, at det ærede Medlem var lidt bitter over, at være Genstand for en lidt let, velvillig Behandling, som jeg tillod mig at give hans Forslag; men jeg tror, at han skulde vende sin Bitterhed andetsteds hen, han skulde snarere, tror jeg, gøre disse Ting op, og blive lidt lettere over den store, høje General, der har sendt ham i Felten, og holder sig selv tilbage, og ikke vil frem. Det gik ogsaa saaledes til i den vinkelige trojanste Krig, at Chilian var meget forbitret, da han skulde bøde med sit Hoved, medens General Holofernes, Hertug af Betulien eller Langeland eller, hvad det nu hedder, den Gang holdt sig forsigtig tilbage. Jeg forstaar godt, det ærede Medlem kan være gnaven over, at han skal være paa en saadan udsat Post, medens den store Fører reserverer sig i god Behold. Derfor henstiller jeg ogsaa til det ærede Medlem, at han ikke længer ytrer sin Misstemning over for mig, men naar han møder sin store Fører, siger: Nu have vi vel rejst, Herre!

Formanden (Høgsbro): Jeg vilde dog ønske, at det ærede Medlem ikke vilde betegne et Forslag, der er stillet af et andet æret Medlem, som Løjer, som ikke alvorligt ment.

Korsgaard: Jeg vil selvfølgelig give den ærede Formand Ret i, at dette Forslag er af en yderst alvorlig Karakter.